

**ỦY BAN NHÂN DÂN
HUYỆN HOÀNG HOÁ**

Số: 1690 /UBND-TP
V/v vướng mắc trong thi hành
Luật Ban hành văn bản QPPL
năm 2015.

**CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập - Tự do - Hạnh phúc**

Hoàng Hoá, ngày 16 tháng 11 năm 2017

Kính gửi: Sở Tư pháp Thanh Hóa.

UBND huyện Hoàng Hóa nhận được Công văn số 1622/STP-XDVB ngày 10/11/2017 của Sở Tư pháp Thanh Hóa về việc báo cáo những khó khăn, vướng mắc của Luật Ban hành văn bản QPPL năm 2015. UBND huyện Hoàng Hóa tham gia ý kiến đề xuất như sau:

- Tại Điều 5 Luật Ban hành văn bản QPPL năm 2015 (Luật) quy định nguyên tắc ban hành văn bản quy phạm pháp luật là “*Bảo đảm tính hợp hiến, tính hợp pháp và tính thống nhất của văn bản quy phạm pháp luật trong hệ thống pháp luật*”, tức là nói đến căn cứ pháp lý để ban hành văn bản QPPL. Tại Khoản 1, Điều 61 Nghị định 34/2016/NĐ-CP quy định: “*Căn cứ ban hành văn bản là văn bản quy phạm pháp luật có hiệu lực pháp lý cao hơn đang có hiệu lực hoặc đã được công bố hoặc ký ban hành chưa có hiệu lực nhưng phải có hiệu lực trước hoặc cùng thời điểm với văn bản được ban hành. Căn cứ ban hành văn bản bao gồm văn bản quy phạm pháp luật quy định thẩm quyền, chức năng của cơ quan ban hành văn bản đó và văn bản quy phạm pháp luật có hiệu lực pháp lý cao hơn quy định nội dung, cơ sở để ban hành văn bản*”. Như vậy, căn cứ pháp lý để ban hành văn bản QPPL bắt buộc phải là văn bản QPPL có hiệu lực pháp lý cao hơn (không được căn cứ vào văn bản áp dụng QPPL hoặc văn bản cá biệt có chứa QPPL của cơ quan Nhà nước có thẩm quyền cấp trên); gây khó khăn trong việc xác định căn cứ pháp lý và chưa phù hợp với thực tiễn ban hành văn bản QPPL ở địa phương.

- Việc cấm hành vi quy định thủ tục hành chính tại Điều 14 của Luật là cấm “*quy định thủ tục hành chính trong các văn bản quy phạm pháp luật của ... Hội đồng nhân dân, Ủy ban nhân dân các cấp..., trừ trường hợp được giao trong Luật*”, được hiểu là HĐND, UBND các cấp chỉ quy định thủ tục hành chính trong văn bản QPPL khi được Luật giao; đã hạn chế tính chủ động trong cải tiến thủ tục hành chính theo hướng tích cực, phù hợp với điều kiện đặc thù của địa phương.

- Theo quy định tại Điều 30 của Luật thì “*HĐND cấp huyện, cấp xã ban hành Nghị quyết; UBND cấp huyện, cấp xã ban hành Quyết định để quy định những vấn đề được luật giao*”. Tuy nhiên, thực tế có nội dung Luật không giao hoặc chưa giao; nếu ban hành văn bản QPPL thì trái Luật, nếu ban hành văn bản áp dụng QPPL thì không phù hợp (Vì có đầy đủ các tiêu chí của văn QPPL). Mặt khác, thông qua công tác kiểm tra, rà soát, văn bản còn bị xử lý theo quy định của Luật; gây ảnh hưởng nhất định đến việc ban hành văn bản QPPL của HĐND, UBND huyện, xã để thực hiện chức năng quản lý nhà nước và điều chỉnh các quan hệ xã hội phát sinh trên địa bàn.

- Tại Khoản 4, Điều 154 Luật quy định: “*Văn bản quy phạm pháp luật hết hiệu lực thì văn bản quy phạm pháp luật quy định chi tiết thi hành văn bản đó cũng đồng thời hết hiệu lực*”. Tuy nhiên, thực tế việc ban hành các văn bản quy định chi tiết và hướng dẫn của Trung ương còn chưa kịp thời; nên ảnh hưởng nhất định đến việc ban hành, áp dụng văn bản QPPL của địa phương.

- Việc thẩm định đối với dự thảo Nghị quyết HĐND, Quyết định của UBND mới chỉ đề cập đến trách nhiệm của cơ quan Tư pháp cấp tỉnh, huyện trong việc thẩm định dự thảo Nghị quyết HĐND, Quyết định của UBND cùng cấp (không đề cập đến trách nhiệm thẩm định của công chức Tư pháp-Hộ tịch đối với Nghị quyết của HĐND, Quyết định của UBND cấp xã) là chưa phù hợp vì công chức Tư pháp-Hộ tịch có trách nhiệm kiểm tra, rà soát các văn bản QPPL của Hội đồng nhân dân và Ủy ban nhân dân cấp xã. Việc giao cho công chức Tư pháp-Hộ tịch có trách nhiệm thẩm định Nghị quyết, Quyết định trước khi ban hành sẽ hạn chế được những sai sót nếu có.

UBND huyện Hoàng Hóa tham gia ý kiến đề Sở Tư pháp Thanh Hóa xem xét, tổng hợp và tham mưu theo thẩm quyền.

Nơi nhận:

- Như kính gửi;
- CT. UBND huyện (b.c);
- Lưu VT, TP.

KT. CHỦ TỊCH
PHÓ CHỦ TỊCH

Lê Văn Nhuận